

KOLANECZKO (1) *sb n*

A pl kolâneczka.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „kolanko” środkowy staw nogi ludzkiej i jego okolica’; hipokor.; tu metonimicznie: noga:
Przez té to pracowité kolaneczka twoie/ Prze ręce przy mnie znośné/ wŹytkié niepokoie: [...] ProŹę/
y poprzyŹięgam/ râtuy ielli możelŹ *GosłCast* 51.

Cf **KOLANKO**

MM